

finder jeg, at man med Hensyn til Beskatning af Indtægt af Formuen og anden Indtægt bør gaa videre, end sket er i dette Lovforslag, og altsaa ikke gaa over til den jyske Vedtægt, som det ærede Medlem omtalte.

Madsen-Mygdal: Det ærede Medlem misforstod mig, naar han siger, at jeg til at begynde med havde fremhævet, at baade Lettelsen af de kommunale Byrder og Nedgang af Toldindtægterne vare de to Ting, som vare særlig Grund til, at jeg ønskede dette Lovforslag. Nej, jeg sagde udtrykkelig, at naar man erkender, at der er Nødvendighed for Lettelser i de to Henseender, saa maa man ogsaa erkende, at Staten trænger til ny Indtægtskilder i Stedet for de formindskede Indtægter. I denne Forbindelse talte jeg ikke særlig om Formue- og Indkomstskatten. Jeg forlanger ikke, at det ærede Medlem skal dele min Glæde over Lovforslagets Fremkomst. Jeg er særdeles tilfreds med at høre, at det ærede Medlem erkender, at en Formue- og Indtægtsskat er retfærdig. Det er alt, hvad jeg kan forlange af det ærede Medlem og hans Venner. Men ere vi blot enige om, at det foreliggende Forslag i sit Princip er retfærdigt, og fastholde vi det under den videre Forhandling, saa er der Haab om, at vi kunne blive enige. Med Hensyn til min Bemærkning om en forskellig Indkomstbeskatning skal jeg ikke opholde mig videre derved, men vil alligevel gøre opmærksom paa, at ligesom vi begge ere enige om, at der er væsentlig Forskel paa Indtægt af Formue og personlig Virksomhed, saaledes er der heller ikke ringe Forskel paa Indtægt af blot personligt Arbejde og Embedsindtægt. Det er jo saaledes, at naar Sygdom indtræder, er den personlige Arbejdsvirksomhed derved standset og derved ogsaa Indtægten deraf — dette gælder enten det er literært eller legemligt Arbejde — de faste Embedsindtægter flyde fremdeles. Det er altsaa ikke blot Pensionsretten, der gør Forskellen, men ogsaa med Hensyn til selve Indtægten er der Forskel. Dette er dog som sagt Smaating, som jeg ikke skal opholde mig videre ved.

Derimod er der en Ting, som jeg glemte første Gang, jeg havde Ordet, og som jeg gerne vil nævne, det nemlig, at Forbindelsen mellem en Indkomstskat til Staten og den personlige Kommuneskat tænker jeg mig saaledes, at man til syvende og sidst ender med at komme til fælles Regler for Skat paa Indtægt og Formue, uden at nævne nogen bestemt Sum eller

nogen bestemt Procent, saaledes som her, visse Regler, som Kommunerne kunde bruge til deres Paaligning, og som Staten kunde bruge f. Eks. gennem de aarlige Finanslove, saaledes at der udskrives saa og saa store Beløb i Henhold til disse fælles Regler. Saaledes tænker jeg, at Enden omsider vil blive, og jeg tror, at vi, ved det Skridt vi staa i Begreb med at foretage her, omsider ville ende paa denne Vis.

Finansministeren (Hørring): Det Forslag, som i Dag foreligger for det høje Ting, staaar jo i meget nøje Forbindelse med det Forslag, vi have haft de foregaaende Dage; det staaar i saa nøje Forbindelse dermed, at det tør siges, at hvis vi ikke havde det sidstnævnte Forslag, saa vilde Regeringen ikke have fremsat dette. Denne Forbindelse, der saaledes er til Stede mellem Forslagene, leder ganske naturligt til, at den Diskussion, som har fundet Sted om Overgangen af Statsskatterne til Kommunerne, for en stor Del har berørt de Punkter, som man ellers vilde være kommen til at berøre, naar der forelaa et selvstændigt Forslag om en Indkomst- og Formueskat, og jeg kan derfor indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger, naar jeg nu har taget Ordet, Bemærkninger, som væsentlig kun vilde komme til at angaa Detailbestemmelser i Lovforslaget.

Det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Koch) fremsatte nogle Indvendinger mod Lovforslaget, og da navnlig Indvendinger mod et af Hovedpunkterne i Lovforslaget, nemlig den tvungne Selvangivelse. Det er et nyt Begreb for os, og jeg kan meget godt forstaa, at man ved Sagens første Behandling stiller sig tvivlende over for Nødvendigheden af at indføre tvungen Selvangivelse og stiller sig saaledes, at man helst vil undgaa den. Det er dog noget, der nøje maa overvejes, thi Forholdet er ganske sikkert dette, at naar man gaar til en Indkomst- og Formueskat og vil søge den gennemført paa retfærdig Maade og i det hele taget paa en fyldestgørende Maade, saa kommer man sikkert ogsaa til, i alt Fald for Indkomstskattens Vedkommende, at tage tvungen Selvangivelse som en nødvendig Konsekvens. Det er jo gaaet saaledes i Preussen, og de Resultater der ere fremkomne af tvungen Selvangivelse have, efter hvad jeg tror at vide, ikke ledet til Beklagelser. Vi have, saa vidt jeg kan se, to Veje at gaa for at sikre os en rigtig Ansættelse af Indtægterne. Den ene er den tvungne Selvangivelse, den anden er Offentliggø-